

Mál nr. 162/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.

Umferðaróhapp á Skólavörðustíg í Reykjavík 28.12.2015

Gögn.

1. Málskot móttakið 18.5.2016 ásamt fylgiskjölum 1-7
2. Bréf V dags. 1.6.2016

Málsatvik.

M segir að bifreiðinni A hafi verið ekið á sig þegar M gekk yfir Skólavörðustíg þegar A var ekið austur Skólavörðustíg og M ekki getað forðað sér og lent upp á A og síðan fallið í götuna. M fór til skoðunar á slysadeild LSH þar sem hann var greindur með tognun og ofreynslu á háls-,brjóst, og lendahrygg ásamt whiplash- skaða. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyssins. Í lögregluskýrslu kemur fram að ökumaður A segist hafa ekið mjög hægt og stoppað vegna umferðar en þegar hún var nýbúin að taka af stað aftur hafi M allt í einu verið kominn upp á vinstra framhorn A. Skv. lögregluskýrslu bar M að A hafi verið ekið í hægri hlið sér þegar hann var að ganga yfir götuna. Ekki sást neitt tjón á framhorni A og segja lögreglumenn að þeir hafi haft það á tilfinningunni eftir vettvangsskoðun og samtöl við málsaðila að það væri málum blandið hvort um umferðaróhapp hafi verið að ræða. Í læknisvottorði þ.28.12.2015 segir að engin brot greinist, M sé aumur yfir hryggjatindum og brjósthrygg og mjöðm hægra megin en ekki séu önnur áverkamerki. V hafnar bótaskyldu og telur ósannað að M hafi orðið fyrir líkamstjóni af völdum A. V vísar til lögregluskýrslu og telur ósannað að vátryggingaratburður hafi átt sér stað. V segir að þó lagt sé til grundvallar að vátryggingaratburður hafi átt sér stað þá sé ekki fyrir hendi sönnun á orsakatengslum á milli einkenna sem M lýsi hjá læknum og umferðaróhappsins og segir V ósannað að líkamstjóni M hafi verið valdið af A.

Álit.

Ökumaður bifreiðarinnar A ber að hún hafi verið nýbúin að taka af stað eftir að hafa stöðvað A þegar M hafi verið komin upp á vinstra framhorn A. Þó ekkert tjón hafi sést á bifreiðinni eftir þennan atburð verður ekki litið framhjá því að ökumaðurinn ber um að M hafi lent í samstuði við bifreiðina. Þegar það gerðist var bifreiðin í notkun, sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. verður því að fallast á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A, að því leyti sem M getur sýnt fram á að líkamleg óþægindi hans séu rakin til þessa samstuðs.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna þeirra meiðsla sem hann kann að hafa orðið fyrir vegna notkunar bifreiðarinnar A.

Reykjavík 24.6.2016

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.